

ה"ת 32256/07/16 - רשות ההגבלים העסקיים נגד אהרון טורוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 32256-07-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' טורוביץ
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
מבקשים רשות ההגבלים העסקיים
ע"י ב"כ עו"ד מורן ברטפלד, עו"ד גדי פרל ורס"מ ורד
פולנסקי
נגד
משיב אהרון טורוביץ
ע"י ב"כ עו"ד קרן פסח

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת תוקף החזקת תפוסים, מוצגים וצווי הקפאה למשך 180 יום לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 ולפי סעיפים 21 ו - 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

1. הנכסים והמוצגים שאת תפיסתם מבקשת המדינה להאריך הם:

מסמכים שונים.

חומרי מחשב.

סך של 33,600 ₪ שהופקדו בחשבון המשטרה כנגד שחרור רכבו של המשיב.

סך של 1,000,000 ₪ בני"ע בחשבון מס' 533047 ע"ש המשיב בסניף קריית שלום בבנק הפועלים (להלן: "הכסף התפוס").

יצוין שבמקור נתפסו גם נכס נדל"ן של המשיב בשווי מוערך של 5,825,000 ₪ (כאשר חלקו של המשיב בנכס עמד על מחצית מהסכום, כ - 2,900,000 ₪), חשבון בנק ובו כ - 2,100,000 ₪ וכספת ובה כ - 150,000 ₪ (במ/2), אולם נכסים אלו הושבו למשיב במסגרת הסכמות שהושגו בין הצדדים.

2. אין מחלוקת בין הצדדים שהמשיב הינו עובד שכיר של חברת הנסיעות "אקדמי טרוול" (להלן: "החברה"), וכן לעובדה ששימש כראש מחלקת פולין בתקופה הרלוונטית. הנכסים והמוצגים נתפסו

במסגרת חקירה אותה מנהלת המבקשת נגד המשיב, נגד החברה, נגד חברות מתחרות ונגד בעלי תפקידים באותן חברות, בחשד לביצוע עבירות של הסדר כובל בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק איסור הלבנת הון ולמשיב גם עבירה של מתן שוחד.

ביום 14.7.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים להאריך את תוקף החזקת התפוסים והמוצגים לתקופה של 180 יום ועתה מתבקשת הארכת תוקפם לתקופה דומה.

המשיב אינו מתנגד להארכת תוקף החזקת המסמכים וחומרי המחשב בידי המבקשת לתקופה נוספת של 180 יום. לפיכך, יתמקד הדיון בבקשה להמשך החזקת הכסף המזומן.

להשלמת התמונה יצויין שנכסים של החברה ובעליה וכן נכסים של החברות המתחרות ובעליהן, נתפסו אף הם במסגרת החקירה ותוקף החזקתם בידי המבקשת לצורך חילוט עתידי הוארך אך לאחרונה לתקופה נוספת של ששה חודשים (ראו ה"ת 32202-07-16 **רשות ההגבלים העסקיים נ' י. הלל ואח'**, (להלן: "**עניין י. הלל**")) החלטה מיום 23.2.17 שנכנסה לתוקף ביום 5.3.17, לאחר שלא הוגשה עליה השגה על ידי מי מהצדדים).

טענות הצדדים

3. **לטענת המשיב**, משך שנים ארוכות הוא עבד בחברה כשכיר, ומשכך לא היה שותף לרווחיה ולא קיבל בונוסים שהיו תלויים ברווחי החברה או בהצלחותיה. לדבריו, משכורתו כמעט ולא השתנתה בחמש השנים האחרונות והיא עומדת על סך של כ - 11,000 ₪ נטו.

אשר לכסף התפוס טען המשיב שמדובר בכסף ששייך לו ולרעייתו, לגביה אין כל טענה למעורבות בפרשייה הנחקרת, כאשר מקור הכסף הוא ירושה של הרעייה ופיצויי פיטורין של שניהם מעבודות קודמות.

כבר עתה אציין שמטעם המשיב לא הוגש כל מסמך או תצהיר התומך בטענות אלו.

בכל הנוגע לחלקו של המשיב בחברה נטען שתפקידו של המשיב לא כולל מעורבות עם התשלומים המועברים לחברה. כך, המשיב אינו מורשה חתימה בחברה, אינו גובה כספים מלקוחות, אינו אחראי להפקדת כספים ולא מבצע פעולות הקשורות לכל אלו. משכך, ומאחר שמשכורתו של המשיב אינה משתלמת מכספי עבירה, לא מתקיימת לגביו אחת התכליות העומדות בבסיס חוק איסור הלבנת הון, שהיא מניעת האפשרות מהעברין ליהנות מפרות מעשיו האסורים.

טיעון משפטי נוסף הוא שהמשיב לא עשה כל פעולה ברכוש אסור, במובנו בחוק איסור הלבנת הון.

עוד נטען לקיומה של הפליה פסולה בשני מישורים. האחד הפליה בין המשיב לבין עובדים נוספים של החברה שנחקרו אף הם במסגרת הפרשייה, והשנייה בין המשיב לבין עובדים בעלי מעמד דומה לשלו, העובדים בחברות

המתחרות. על פי הנטען המבקשת לא תפסה כספים ונכסים של אותם עובדים ומשכך קיימת הפליה פסולה בינם לבין המשיב.

4. **לטענת המבקשת**, תכלית התפיסה היא הבטחת יכולת חילוט רכושו של המשיב, היה ויורשע, כאשר בהסתמך על חומר החקירה שנאסף עד כה בעניינו, קמה עילה לחילוט הרכוש. עוד הדגישה המבקשת שעל אף שהחקירה בכללותה טרם הסתיימה, ובפרט בכל הנוגע לחלקו של המשיב, הרי שעדין ניתן לומר כבר בשלב מוקדם זה ששווי היקף העבירה המיוחס למשיב עולה על שווי התפוסים (אציין שבתגובת המבקשת מיום 16.1.17 נרשם ההיפך, אולם מרוח התגובה והטיעונים שנטענו בהמשך במהלך הדיון דומה שמדובר בטעות סופר).

אשר למעשים הפליליים נטען שאלו בוצעו לא רק על ידי החברה בה עבד המשיב, אלא שהמשיב עצמו ביצע עבירות פליליות חמורות במסגרת תפקידו בחברה. המבקשת אינה חולקת, כאמור, על העובדה שהמשיב עבד כעובד שכיר בחברה, אולם לטענתה הוא פעל מטעמה ולמענה, קיבל את שכרו ממנה ומשכך כל הפעולות שביצע בחברה בניגוד לחוק, "נעשו מטעמים כלכליים עקיפים או ישירים". לשיטת המבקשת אין משמעות לטענה שפירות העבירה זרמו ישירות לכיסה של החברה ולא לכיסו של המשיב כדי לפטור אותו מחלקו בביצוע העבירות, מה גם שישנה מחלוקת אשר לנכונות הטענה.

בכל הנוגע לטענת ההפליה הפנתה המבקשת לחומר החקירה ממנו עולה שאין שכיר נוסף בחברה לו ניתן לייחס ביצוע עבירות פליליות משמעותיות כדוגמת העבירות אותן ניתן לייחס למשיב. נוסף על כך, בהשוואה לעובדים במעמד דומה בחברות המתחרות נטען שגם להם הוקפאו נכסים ומשכך לא קמה למשיב טענת הפליה.

מטעם המבקשת הוגשו, לצד הדוח הסודי, שני קלסרים ובהם חומר חקירה גולמי לביסוס העבירות.

החשד הסביר

5. טרם בחינת טענות הצדדים לגופן, אבחן תחילה האם קיים חשד סביר לביצוע העבירות, כטענת המבקשת.

לאחר שקראתי את חומרי החקירה שהוגשו לעיוני, מצאתי לנכון לסמן את המסמכים במ/2-במ/18 ככאלו המבססים חשד סביר נגד המשיב. אשר לביצועה של עבירת השוחד, חשובים בעיקר מסמכים שסומנו במ/10 - במ/14. מאחר שהתיק נמצא עדיין בחקירה, לא אוכל לפרט, מטעמים מובנים, במסגרת החלטתי זו את טיבם של חומרי החקירה המבססים את אותו חשד, מה גם שנושא שלם מתוך החקירה טרם נחקר עד תום והמשיב טרם נשאל שאלות לגביו.

עם זאת, ניתן לקבוע במסגרת החלטה זו מספר נקודות חשובות. **האחת**, שקיים חשד סביר לביצוע **כל** העבירות המיוחסות למשיב. **השנייה**, שעוצמת החשד הינה גבוהה. **השלישית**, שחומר החקירה מבסס חשד סביר לביצוע

העבירות על ידי המשיב בעצמו. **הרביעית**, שחלק מהחומרים שסומנו עומדים בסתירה לדברים שנאמרו במהלך הדיון בשמו של המשיב בכל הנוגע לחלקו בביצוע העבירות. בהמשך אציין דוגמא אחת לצורך המחשת נקודה זו.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, קראתי את הדוח הסודי ואת חומר החקירה הגולמי שהוצג לי, מצאתי להיעתר לבקשה. להלן אפרט את נימוקי, תוך התייחסות לטענות המשיב.

6. טענה ראשונה נגעה למקור הכספים שנתפסו. לטענת המשיב מקורם של סכומי הכסף שנתפסו הוא בירושה או בפיצויי פיטורין. ואולם, טענה זו נזרקה כאמור לחלל האוויר מבלי שנתמכה במסמך או בתצהיר לצורך ביסוסה ודי בכך כדי לדחותה.

נוסף על כך, במהלך הדיון עלה שמשכורתו של המשיב עומדת על סך של כ- 11,000 ₪ נטו ושמשכורתו לא השתנתה, בערכים ריאליים, במהלך השנים האחרונות. במצב דברים זה אין חולק שהכסף שנתפס ברשות המשיב הינו סכום כסף משמעותי ביותר, שמקורו טרם הוברר עד תום. מאחר שהחקירה טרם הסתיימה, לא ניתן להוציא מכלל אפשרות שיחולו בה התפתחויות נוספות, שיכול וישפכו אור חדש, בין השאר, גם על מקורות הכנסה נוספים.

בעניין זה אציין, שטענת המשיב לפיה אין לו מקורות הכנסה נוספים וכי הוא חי מהמשכורת אותה הוא מקבל מהחברה, אינה חפה מתהיות, ואינני מוציא מכלל אפשרות שבסופה של החקירה יכול והתמונה העובדתית שתתקבל תהא שונה (ראו בעניין זה במ/6 ש' 386-390).

7. טענה שניה של המשיב הינה שיש להשיב לו, לכל הפחות, חלק מהכסף שנתפס לאור העובדה שהכסף שייך גם לרעייתו מכוח הלכת השיתוף. ואולם, כשם שטענות המשיב בדבר מקורותיו הכספיים לא נתמכו בתצהיר או במסמך מאמת, כך הם פני הדברים גם בכל בנוגע לזכויות רעייתו בנכסים. עמדתי היא שדי בנימוק זה כדי לדחות את טענת המשיב בנקודה זו, גם מבלי להידרש להלכות המשפטיות שנקבעו בנושא. אכן, הכלל הוא שיש להתחשב בפגיעה בצדדים שלישיים, לרבות בבן הזוג של מושא החילוט העיתידי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (2.9.07), פסקה 37 (להלן: **עניין סיטבון**)). עוד נקבע שרכוש משותף הרשום בשם בעלים משותפים לא יעמוד לחילוט בשלמותו בגין עבירות שעבר אחד השותפים (בש"פ 3120/06 **מדינת ישראל נ' פרץ** (9.8.06)). ואולם, במקרה שלפני אין להתעלם מהעובדה שמתוך סך הכספים שנתפסו ממילא הושבו בעבר למשיב (ולרעייתו) למעלה ממחצית הסכום שנתפס (כ- 2.5 מיליון ₪ במזומן), שלא לדבר על נכס הנדל"ן שהושב להם במלואו. מהאמור עולה שחרף העדר תמיכה ראייתית לזכויותיה של רעיית המשיב בנכסים, עדין עמדה המבקשת, הלכה למעשה, בחובת האיזון המתבקשת.

לפיכך מצאתי לדחות את טענת המשיב בעניין זה.

8. טענה נוספת נגעה לעובדת היותו של המשיב שכיר בחברה.

בתמיכה לטענה לפיה ניתן לתפוס נכסים לצורך חילוט עתידי של שכיר בחברה הנחשדת בביצוע עבירות פליליות, הגישה המבקשת מספר החלטות. ההחלטות שהוגשו אכן משקפות מקרים בהם חולט רכושם של "שכירים" שעבדו בחברות השונות. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שבכל הדוגמאות שהובאו, מדובר היה בחברות שאינן חוקיות ביסודן, או בחברות שגובה השכר ששולם ל"שכיר" היה כה גבוה עד שהתעורר ספק האם אכן מדובר בעובד שכיר, או שמא מדובר בשותף מלא לרווחים ולתקבולים שהתקבלו ישירות כתוצאה מביצוע המעשים העברייניים.

כך, בת"פ (מח' י-ם) 32087-05-11 **מדינת ישראל נ' שמעון מרדכי גבאי** (27.7.11) נדון מקרה של נאשם שניהל תחנת דלק ללא היתר ("תחנה פיראטית") עבור "שכר" חודשי של לא פחות מ - 280,000 ₪, בשעה שהנאשם ידע שלא נוכה מ"משכורת" זו מס כחוק. בת"פ (מח' תל אביב - יפו) 14974-05-10 **מדינת ישראל נ' אליהו עובד ואח'** (8.9.11) נדון עניינם של נאשמים שהקימו עבור אדם אחר אתר הימורים לא חוקי באינטרנט, תפעלו את האתר ותחזקו אותו. כמו כן החזיקו הנאשמים וניהלו משרד למטרה דומה. אין חולק שאותו אחר שילם את שכרם של הנאשמים וכן שהנאשמים לא היו שותפים ישירים לרווחים שהופקו כתוצאה מביצוע העבירות שביצעו. ואולם, בעוד בית המשפט המחוזי מצא להתחשב בנתון זה, קבע בית המשפט העליון שבמקרה הנדון לא היה מקום לזקוף לטובת הנאשמים את העובדה שהם לא היו שותפים לרווחים שהפיק כביכול ה"מעסיק" מכספי ההימורים (ע"פ 6889/11 **אליהו עובד נ' מדינת ישראל** (9.2.12) פסקה 19).

במקרה שלפנינו אין חולק שהחברה במסגרתה נעברו העבירות, הייתה חברה חוקית בבסיסה שפעלה על פי החשד באופן לא חוקי בנושא הוצאת המסעות לפולין, כל זאת במטרה לגרוף רווחים גבוהים יותר. נוסף על כך, אין מחלוקת על כך שרווחיו של המשיב לא השתנו ולא היה להם כל קשר להצלחותיו המקצועיות, או להכנסות החברה כתוצאה מאותן הצלחות. ועדיין, מצאתי לדחות את טענת המשיב ממספר סיבות.

האחת - מעמדו ותפקידו של המשיב בחברה. לא ניתן להתעלם מתפקידו המרכזי של המשיב בקידום ענייני החברה בדרך פסולה, ממודעותו של המשיב למעשיו, כל זאת לאורך שנים בהן עמד בראש מחלקת פולין, היא המחלקה במסגרתה התרחשו על פי החשד המעשים הפליליים, מהעובדה שפעל בשם החברה ובשליחותה וכן מהעובדה שבסופו של יום, הצלחת החברה לגרוף רווחים גבוהים מפעילותה בתחום המשלחות לפולין, רשומה במידה רבה על שמו של המשיב. מעמדו של המשיב בחברה, תפקידו, מודעותו למתרחש ומידת השליטה שלו על המתרחש, עולים בצורה ברורה מחומר החקירה שהוגש לעיוני, ומצביעים על כך שאין מדובר בעובד זוטרי שנשכר מטעם החברה לצורך ביצוע "משימה פלילית חד פעמית", כי אם באדם שעל פי החשד היה מעורב במידה רבה בקידום ענייניה של החברה. מצב דברים זה, בו העובד השכיר הינו לב לבה של העשייה הפלילית האסורה, מעמיד אותו בעמדה שונה מזו של העובד השכיר הזוטר, העובד השכיר התמים או העובד ששירותיו הושכרו לצורך ביצוע משימה חד פעמית.

השנייה - החוק אינו מוציא מכלל אפשרות תפיסת רכושו של שכיר, ואינו מבחין בין בעלי החברה לבין עובדיה ככל שהדבר נוגע לסוגיית החילוט העתידי.

השלישית - עיקרון ההרתעה. אחת ממטרות החילוט היא יצירת אפקט מרתיע, וודאי כאשר מדובר בעבירות מרמה או עבירות המכונות עבירות "צווארון לבן" (עניין **סיטבון**, פסקה 34). עבירות אלו מבוצעות על ידי

אורגנים של החברות או בעלי תפקידים שונים. לפיכך, קביעה לפיה לעובד שכיר עומדת מעין "חסינות" מפני חילוט ומפני תפיסת נכסים בצווים זמניים אינה עולה בקנה אחד עם מסר הרתעתי זה. (ראו והשוו בעניין רמת הענישה הראויה בעבירות כלכליות: פסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט מ. מזוז בע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' גרשון גיא בר זיו** (23.02.17) [פורסם בנבו]: "אפקט ההרתעה הנלווה להחמרה בענישה הוא בעל משקל רב יותר בהקשר של עבירות אנשי ציבור ועבירות כלכליות, וזאת להבדיל מאפקט חלש יותר בהקשר של עבירות רחוב ואלמות").

לסיכום נקודה זו - נוכח תפקידו המרכזי של המשיב וחשיבות מעשיו לצורך קידום עניינה של החברה בקשר להוצאת המסעות לפולין, הרי שקיים פוטנציאל גבוה לחילוט עתידי של רכושו של המשיב, גם בהיותו עובד שכיר. לפיכך מצאתי לדחות את טענתו העקרונית של המשיב בעניין זה.

9. טענה נוספת של המשיב הייתה לקיומה של הפליה בינו לבין עובדים שכירים אחרים בחברות האחרות, להם לא הוקפאו נכסים או שהוקפאו להם נכסים שבהמשך שוחררו על ידי המבקשת. על מנת לבחון טענה זו הוגש לבקשתי דוח סודי נוסף ובו פירוט הנכסים שנתפסו ושוחררו למר צבי סער מחברת י. הלל ולגב' איילת יונגסטר מחברת טיולי הגשר (סומן במ/1א). בדוח זה צוין שווי הנכסים שנתפסו במקור לכל אחד מהעובדים, סוג ושווי הנכסים ששוחררו במסגרת המשא ומתן שנוהל עמם בשלבים מוקדמים יותר, וסך הנכסים שנותרו תפוסים בסופו של יום לצורך החילוט העתידי, תוך שמירה על עקרון המידתיות. על מנת שלא לפגוע יתר על המידה בפרטיותם של שני העובדים הנוספים במסגרת החלטה זו שעוסקת, כאמור, במשיב בלבד, אציין באופן כללי שבמקור נתפסו אצל המשיב ואצל מר סער נכסים בסכומים משמעותיים, אולם לאחר השבתם של חלק מהנכסים לרשותם, נותרו בידי המבקשת סכומי כסף בסכומים דומים שנתפסו אצל כל אחד מהם.

שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לגב' יונגסטר, לה נתפס במקור סכום כסף בסך 90,000 ₪ בלבד, שאף הוא שוחרר בהמשך והושב לה. עם זאת, מצאתי לקבל את נימוקי המבקשת להשבת כספים אלו. התרשמותי היא שהחלטה להשיב סכום זה לגב' יונגסטר נעשתה בשיקול דעת ותוך התחשבות במספר שיקולים, כאשר החשוב שבהם הוא העובדה שהגב' יונגסטר היא בתו של מר נחמן קידר, הבעלים הרשום של חברת טיולי הגשר, להם נתפסו נכסים רבים. משכך, המו"מ על המשך תפיסת הנכסים נערך עם כל הגורמים בנוגע **לכלל הנכסים** שנתפסו אצל מר קידר, אצל החברה ואצל הגב' יונגסטר. למותר לציין שסך הנכסים שנתפסו למר קידר ולחברה עולה לאין ערוך על אלו של המשיב, כפי שאראה בהמשך.

לאור האמור, מצאתי שלא מתקיימת כל הפליה בין המשיב לבין מר סער. עוד מצאתי שעל אף שקיימת הפליה בין המשיב לבין הגב' יונגסטר, הרי שאין מדובר בהפליה פסולה, אלא בהחלטה שקולה שהתקבלה על ידי המבקשת מטעמים ענייניים.

נוכח המסקנה אליה הגעתי, וקביעתי שעצמת החשד נגד המשיב גבוהה, אינני נדרש לבחינת טיב הראיות שנאספו נגד המשיב ביחס למר סער ולגב' יונגסטר, זאת על אף שגם הנימוק הראייתי עמד בבסיס שיקוליה של המבקשת.

10. אשר לטענת ההפליה השנייה, קרי אי תפיסת נכסיהם של עובדים נוספים בחברה, מקובלת עלי עמדת המבקשת לפיה מעמדו הגבוה של המשיב בחברה, תפקידו הייחודי (מנהל תחום המסעות לפולין בחברה), והעובדה שהיווה עמוד תווך וציר מרכזי סביבו נסבה פעילות החברה בעניין המסעות לפולין, מבדיל אותו מהעובדים הזוטרים שנחקרו ושנכסיהם לא נתפסו.

11. טענה נוספת, המצויה אף היא בסביבת טענות ההפליה, נוגעת ליחס בין שווי הנכסים שנתפסו אצל המשיב לשווי הנכסים שנתפסו אצל החברה ובעליה וכן לשאלה האם ראוי לתפוס, ובהמשך לחלט את רכושו של המשיב, כאשר החברה היא זו שנהנתה ממעשיו והפיקה מהם רווחים.

מחומר החקירה עולה שהחברה היא זו שהפיקה את ההנאה הישירה ממעשיו של המשיב. החברה היא זו שלחשבונה נכנסו פירות העבירות, בה בשעה שהמשיב המשיך ליהנות ממשכורת חודשית קבועה, שעל פניו דומה שאינה חורגת ממשכורת סבירה בנסיבות העניין, המשולמת לעובד במעמדו ובתפקידו. וודאי לא ניתן לומר שמדובר במשכורת המעוררת ספק שמא היא מהווה אך מסווה להעברת כספי שוחד למשיב.

מנגד, ישנה מחלוקת בין הצדדים בשאלה המשפטית האם ניתן לראות במשכורתו של המשיב "דבר" שהתקבל במרמה לצורך קיומה של עבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כמו כן הטילה המבקשת ספק האם הכסף זרם תמיד ישירות לחברה, או שמא ניתן לעתים למשיב באופן ישיר.

משכך, ובשעה שהחקירה בעניין המרמה נמצאת עדיין בעיצומה, דומה שאת הניתוח המשפטי הסופי אשר להתקיימותה של עבירה זו ניתן יהיה לבצע רק עם סיומה, כאשר לצורך החלטתי זו די אם אקבע שבשלב זה ישנו חשד סביר לביצועה של עבירת קבלת דבר במרמה על ידי המשיב עבור החברה, כאשר המשיב הוא אחד הנהנים מפירותיה, גם אם מדובר בהנאה עקיפה.

החשוב לענייננו הוא שהפער הקיים בין החברה למשיב בכל הנוגע למידת ההנאה מהרווח, בא לידי ביטוי באופן ברור בשווי הנכסים שנתפסו אצל כל אחד מהם. כך, בעוד שלחברה ולבעליה נתפסו במקור נכסים בשווי כולל של עשרות מיליוני שקלים, ונותרו תפוסים נכסים בשווי כולל של כ- 16 מיליון ₪ (ראו פסקאות 4 ו- 22 להחלטה בעניין י. הלל), נותרו בידי המבקשת נכסים של המשיב בשווי כולל של כמיליון שקלים "בלבד", אף הם בניירות ערך.

12. אין חולק ששווי התפוס שנותר בידי המבקשת הינו גבוה. עם זאת אני סבור שמדובר בתפיסה מידתית בנסיבות העניין. אשוב ואזכיר שהמבקשת נקטה בגישה מידתית כבר בתחילת הדרך כאשר תפסה נכס נדל"ן בשווי של כמעט 3 מיליון ₪ וחשוב מכך כסף מזומן בסכום כולל של 2,250,000 ₪, אותם החליטה להשיב למשיב על מנת לאפשר לו לקיים שגרת חיים סבירה ולא לנתק לו את צינור החמצן הפיננסי. בכך יישמה המבקשת את עקרון המידתיות. עמדתי היא שהעובדה שהאיזון נערך בתחילת הדרך, בין אם על ידי המבקשת בעצמה ובין אם בעקבות החלטה שיפוטית, צריכה לבוא לידי ביטוי בבקשות המאוחרות יותר להארכת הצווים הזמניים.

13. עניינו של המשיב מתברר, כאמור, במסגרת חקירה רחבת היקף של מספר חברות במקביל. מקריאת

הדוחות הסודיים וחומר החקירה הגולמי עולה שהמבקשת פועלת לקידום החקירה וניתן להיווכח שנוספו לתיק החקירה ראיות חדשות שהופקו בתקופה האחרונה. בהתחשב במורכבות החקירה, היקפם הגדול של המסמכים, מספר המעורבים ומספר העדים, מצאתי שהחקירה מתקדמת בקצב סביר וראוי בנסיבות העניין ויש לאפשר למבקשת לקדמה כאשר נכסי המשיב נותרים תפוסים.

14. אשר להיקף שווי העבירה - על מנת שלא להרבות במלים אפנה לדין אותו קיימתי בעניין זה במסגרת החלטתי בעניין י. הלל. בהינתן שבידי המבקשת תפוסים של המשיב בשווי של מיליון ₪, אין חולק שהיקף התפיסה נופל בהרבה משווי היקף העבירה. אוסיף ואומר שגם אם יצורפו לסכום זה סכומי הכסף וערך הנכסים שנתפסו לחברה ולבעליה, עדיין עומד סך התפיסה בסביבת

15. לאור האמור ולאחר שסכום כסף נכבד מתוך סך הנכסים שנתפסו הושבו למשיב ולרעייתו, מצאתי שקבלת הבקשה במלואה לא תפר את האיזון המתבקש בין קידום תכלית התפיסה לבין נסיבותיו האישיות של המשיב ומשפחתו.

לפיכך אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, המוצגים וצווי ההקפאה לתקופה נוספת של ששה חודשים שמועד מניינם מיום 10.1.17.

16. חומר החקירה והנספחים הסודיים יוחזרו למבקשת בתיאום עם מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ז, 13 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.